

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A szegény gyermekekért!

Ki ne sajnálná, ki ne szeretné az árvát?

Mit tebet arról az árva, hogy a sors oly kegyetlen, mostoha viszonyokba sodorta önbibáján, önakaratán kívül?

Bizonyára alig akad érző ember, ki a szegény árván maradt gyermeket meg ne sajnálná, emberszeretetének melegével átárasztani nem akarná és kegyetlen sorsán, tőle telhetőleg, segíteni nem iparkodna.

Oh, de sajna: vannak gyermekek, kik nem árvák; van apjuk, van anyjuk és mégis száználomra méltóbbak a szülőtlenné válnak.

Van apjuk, van anyjuk — oh, de milyen?!

Talán jobb is volna, ha nem is volna!

Egy mélyen elszomorító jelenetnek voltam szem- és fültanuja e napokban itt Selmeczbányán.

Egyik intelligens vendégek által látogatott vendéglőbe, ugy este felé beállított egy 7—9 évesnek látszó, szép arcu és ép kis termettel bíró, de rongyokba burkolt leánya — krajezárkakat koldulni.

Alig volt ott vendég, ki a szomorú arczkifejezéssel kérelmező leánykának krajezárt ne adott volna. De nem is jutott eszébe egyik adományozónak sem, hogy megtudja kicsoda ez a leánya; miképpen lehetséges az, hogy ez a gyermek az esteli órákban koldulni járjon városunkban, ebben a városban, melynek a szegény és kórházi alap tekintélyes vegyonán kívül körülbelül 14000 frtnyi alapítványa van egy szeretet és árvaház létesítéséhez.

E sorok írója a vendéglőből, azzal a profizionatus koldusos különös, nesztelen és sunyi módon kiosont leánygyermek után ment és mit tapasztalt? hogy e gyermek az össze-

koldult krajezárokkal a legközelebbi pálinkamérésbe sietett, ott egy magával hozott palaczkot vett elő és — pálinkát vásárolt.

Istenemre mondom, hogy ez igaz!

A gyermeket karon fogtam: „állj meg s mond meg ki vagy?”

Megmondá remegve a nevét. „Van apád, anyád?” kérdém tovább

„Igen van“ felelé siránkozva és ezt tevé hozzá tót nyelven, mint a milyen nyelven eddig beszélt és beszéltem én is vele: „hiszen ők küldtek koldulni, hogy a koldult pénzért pálinkát hozzak nekik!”

Elszörnyülködtem e siralmasan mondott szavakon és eszembe jutott az emberi jótékony-ság, az annyira hangoztatott humanismus nyomoruságos volta; eszembe jutott, hogy hiszen ez a gyermek árvább, sokkal árvább a szülőtlenné válnál, mert az ilyent mégis csak annyira-mennyire felkarolja az emberi jótékony-ság, ez az öntömjénezésben már majdnem belefutott valami, mi dicsőhymnusokat zeng ugyan maga fölött, de ártatlan gyermekeket azért a pusztulástól megóvni nem képes.

Mit vétett e gyermek, hogy ily szülők gyermekévé lett?

Mi lehet e gyermekből, mely koldulni küldetik szülei által, hogy azok a pálinka mérgezés démonjának hódolhassanak?!

Borzadályos fényt nem, oh nem fényt, hanem borot, mély, ködös borot vet ez a tizenkilencedik század humanitási fenhéjazást fittogtató, valójában azonban emberi nyomoruságossággal telt, százalmas állapotára.

És — az előbbire visszatérve — hány, mennyi ily százalmas gyermek lehet városunkban is; oh de mennyi lehet ilyen az egész országban!

legszebb korszakát töltötte, másrésztől tanubizonyoságot tegyen mindazok előtt, akik fejlődését figyelemmel, szeretettel kísérték, hogy a lét küzdelmében megállta a helyét s a társadalomban posíciót szerzett.

Nagyon sok szempontból is ez a szokás egyike az általános társadalmi szokások legszebbikének, értelme mélyreható, lélekemelő.

A természetben minden élő alá van vetve a fejlődés általános törvényeinek.

A csemete reményteljesen indul nővésnek fejlődésére lefolyással van a talaj, az éghajlat s a gondozás, a szakértelem s a szorgalmas munka. Megjelenik az első virág, mennyire féltjük ilyenkor, mily aggódó lélekkel nézzük a előnyomuló felhőt, a derült égboltot, a mely megsemmisítheti összes reményeinket s a mikor a gyümölcsérés szaka bekövetkezett, a mily remek látvány a dus termés, ép oly siralmas az is, ha kénytelenek vagyunk az idő előtti sorvadást, pusztulást constatálnunk.

S ilyen az emberi élet is. Városunkban itt indul fejlődésnek a szülő reménye, a szülő boldogsága, itt látjuk virágjában, a legszebb díszében a legtöbbjét, de a mire a gyümölestermés szaka bekövetkeznék — akkorában már szerteszt oszolva, a haza minden részében találkozhatnánk kedvezéseinkkel. Valjon mi lett belőlük, bevállak-e, a hozzájuk fűzött remény nem volt-e alaptalan, nem indult-e meg egy hamis nyomon, a mely nem a lélekben gyökerezik, de csak a pillanatnyi behatások alapján kerül a fejlődő lélekhez,

A börtönök, a fegyházak, a romlottság és gyalázatosság rut tanyáinak lakóivá lesznek ezek, ezek a szerencsétlen, születésüktől kezdve bünre predestinált páriák, kik éppen az életnek való, ideje koráni megmentésük által tömérdek — hogy az állam financiaiális érdekét is felhosszom — költséget, milliókat takaríthatnának meg az államnak, a társadalomnak.

De e czél eléréséhez sürgösen mentő intézkedések szükségesek!

Ugy, miként a rendőrség főfeladata megelőzni a büntett cselekményét preventiv intézkedéssel, az emberi társadalom főfeladata az ily szerencsétlen gyermekek elzüllesztését megakadályozni, nem pedig már a későbbben bünbe kerülteket büntetni, vagy javítani akarni.

Városunkban is sok, mint a kezdetben felhozott példa is mutatja, az elzüllesztésnek, az erkölcsi tönkremenésnek kiméletlenül kített gyermekek száma.

Segítsünk ezen idejekorán! Ne várjunk addig, míg egy nagy költséges árva- és szeretet-ház épületet csinálhatunk és annak majdan minden egyes kődarabja egy-egy gyermek előbbi szomorú elzüllesztését jelezze, de a meglévő tőke-alapot már mostan használjuk fel az ily gyermekek lehető megmentésére.

A nemzetközi gyermekvédő kongresszus 1899. évben Budapesten tartja meg nagy gyűlését. On, bárha Magyarország kitudná mutatni, hogy a szegény gyermekek védelmében minden lehető már eddig is elkövetett; bárha a nagy magyarországi kapesba tartozó városunk is bebizonyíthatná, hogy e téren sem maradt el és ha eddig elmaradt, azt a közel jövőben pótolni fogja!!

folyondárként fonja be és az idő előtti elszáradásnak okozója legyen?

Csodálatos az emberi lélek, csodálatos annak minden nyilvánulása és csodálatra méltó az a nevelő, aki éles szemmel tekint le annak legmélyebb rejtelmeibe s megismerni tudja a gyökerek minden szálát, melyik van hivatva arra, hogy az erőteljes fejlődés s a productiv munka éltetője, táplálója legyen.

A gazda, ha elvetette a magját a jól meg munkált földbe, szorgalma, munkája és ismerete alapján szerzett gyümölcsét élvezi is.

A szív, a lélek művelője, a tanár vajmi ritkán jut abba a helyzetbe, hogy a kiknek nyolcz esztendőn keresztül hirdeti az igazság ígét, a kiknek lelkét a gazda gondozó kezével a jó irányban vezet, a gazda aggodalmával, szeretetével kíséri nap-nap után, hogy ugyanaz lássa a férfi tett erős szakában.

Mi lett a kedvenczből, mi lett az osztály díszéből, mi lett a szülő reményéből, mi lett az osztálytársak büszkeségéből, vezéréről, s mi lett az összesből akiket e város falai között ismertünk, megszoktunk, megszereltünk? Erre felel a tiz éves találkozó!

A társak felelnek első sorban önmagoknak, a jó barát, jó barátjának mennyire őrizte meg szívében azokat az érzelmeket, a melyeket az együttlét fejlesztett, az együttlét termékenyített meg, majd felelnek tanáraiknak, a kik tudásuk, ismeretök gazdag tárházába vezették be azt a fogékony lelkét, a kik kidomborítani iparkodtak azt a különös összetételű egyéniséget, a melynek ki kell vállalnia, az önálló és sajátos

T Á R C Z A.

Bandi dalaiból.

Árva csillag ragyogott fön az égen,
Mély tengerszem virágos völgy ölében;
Az a csillag addig-addig
Nézett-nézett le a tengerszemre,
Mig bánatos szerelmében
Behullott, el is vészett benne.

A te szemed, lányka, bűvös tengerszem;
Ugy elmereng rajta mindig a lelkem —
Belemerül, beleszédül,
Akár csak a legmélyére menne;
Bubánatos szerelmében,
Ugy érzem én, el is vész az benne.

Abai Ottó.

A tiz éves találkozó.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Tiz évvel ezelőtt még mint tapasztalatlan ifjak, telve az élet, a jövő iránt bizalommal, lelkesedéssel járultak hozzá ők is városunk élénkítéséhez. Most összejöttek az ország minden részéből, mint komoly férfiak, a legtöbbje már családos, hogy a mig egyrésztől a felejthetetlen iskolatárs viszont lássa azt, kivel az élet

A dinamit.

Nem arról a rombolást előidéző dinamitról akarok szólni, melyet az anarkisták őrüll szektája használ fel nemtelen fegyverül; de szólni akarok arról a dinamitról, mely a bányamunkásoknak lesz kiszolgáltatva, nehéz munkájuk végzéséhez elég helytelenül akként, hogy e szörnyű robbasztó szer ára állítólag megtakarítási célból, a munkások béréből lesz levonva.

Mi következik ebből?

Nemde az, hogy a munkás, ha tudja, hogy a dinamit árát levonták béréből, ő tesz megtakarítást és az ekként megtakarított dinamitot szabad tulajdonának tekinti.

Innét van az, hogy a megtakarított dinamitot még áruba is bocsájtja, ha erre alkalmas vevő akad. És ha ezen tette kitudódik, akkor a törvényszék lopás miatt, mert jogilag csak saját megtakarított dolgát adja el, nem itéli el, sőt megbírálás alá sem veszi, hanem mint tiltott áru eladási kihágást a rendőrség elbíráltatja alá bocsájtja. A rendőrség azután kihágás miatt ítéletet hoz, ezt közli a bányagazgatósággal és ezen ítélet alapján a panaszoltak egyszerűen elbocsájtattak és állandó kenyerüket veszlik.

No hát ez nincsen jól így!

A bányamunkás dinamit anyag ára ne vonassék le annak béréből, akkor igényt sem fog formálni a megtakarított robbasztó szerhez, hanem adassék neki annyi dinamit, mennyit esetről-esetre munkája mellett felhasználnia kell.

Ha ez így megtörténik, akkor nem fognak azok a visszaélések ismétlődni, melyeket a bányamunkás a megtakarított dinamit eladásával követett el és mely eselekedete sokszor hosszú évi szolgálata után kenyérvesztésre és így koldusbotra kárhoztatja.

A bányamunkások szolgálati pragmatikája egyáltalában nagy revízióra szorult és a bányatárspénztári szabályzat szintén.

Mert például akad egy munkás, akad több munkás ki 20—40 évig fizeti a társasági járulékot és ha bár mily okból elbocsájtatik, nem kap a befizetett díjakból semmit sem vissza.

Már pedig, ha a bérenkénti befizetéseket egy egyszerű biztosító társulatnál, tehát nem az omnipotens társaságnál eszközli, megkapja a befizetések arányához képesti biztosított összeget vagy nyugdíj-jarulékot.

Ne játszunk a tüzzel, mert elégbetünk benne!

Ne idegenkedjünk és tartózkodjunk az igazságos munkás reformtól, mert mi iszszuk meg a levét!

Ne adjunk módot a munkásnak arra, hogy felszólalása — sokszor még kenyérvesztési ítélet esetében is — az igazság serpenyőjét üsse meg, mert mi veszünk mellette!

A munkás sok tekintetben, olyan mint a kiskorú, — gondnokságra, de okos, bölcs gondnokságra szorult!

A gondnoktól függ, felfogja-e hivatását és teljesíti-e okosan feladatát.

Egyelőre azonban csak azt kérjük, hogy csak annyi dinamit adassék a bányamunkásnak munkaszakmányonként, mint a mennyire szüksége van, de egy porszemmel se több.

Ezt pedig könnyen lehet keresztül vinni, persze kellő eljárás mellett.

Mert higgyék meg nekem, meggyűlhetik a bajunk a bérlevonásos és a munkást megtakarításra és mindenféle visszaélésre csábító — dinamittal! **G n o m.**

jellegevel, de még is úgy, hogy e mellett beolvadjon a társadalomba, mint összhangzó individuum. Felelnek mindnyájunknak, a kik figyelemmel, érdeklődéssel kísérjük az ifjú generációt, mert hiszen ezeken épül föl a haza jövője, ezek hivatva az ősapák hagyományát átvenni, megőrizni és kiegészíteni.

A csalódás, az öröm, a büszkeség bizony erősen veszi ki részét ilyenkor. A csalódás — mert a kik ide, diszes körben, színben jelentek meg, ma elfáradva az életerőt nélkülözve azt bizonyítják, hogy a mi akkor környezte őket, az a dudva volt, a mely tetszetős külsejében körülfollyta az egyént s elszívta a fő hajtástól az éltető nedvet, de a csalódás lehet kellemes is, a kiből keveset láttunk az ime megizmosodott a productív férfi erőtlől duzzad a karja, a másik megmaradt annak a mi volt reményteljes ifjú korában, jellem, s jellem maradt a munkaszakában is.

Az 1888-ik évben érettségét tett osztálytársak ez évi találkozója is, ezen érzelmeket keltette ugy a társakban, tanároknak, mint az őket figyelemmel kísérő jóakaróikban.

Összejöttek, hogy a vizontlátás örömeiben beszámoljanak.

A találka június 28-án volt, a melyen összejöttek: Hoffmann Géza bányamérnök, művezető Kőpeczről, Szabó Béla erdőgyakornok Kőrösmezőről, Dr. Szolárik Vilmos m. á. v. pályaorvos Zsolnáról, Dr. Longauer Kálmán községi orvos Bakabányáról, Paulinyi Dániel ev. lelkész Garamszegről, Marosi Miklós

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Helmbacher Nándor ipolysági kir. törvényszéki elnök városunkba érkezett a járásbíróság ügyvitelének megvizsgálása végett. — Krausz Kálmán főkapitány tegnap szombaton visszaérkezett. — Kuti István alkapitány néhány napra Kolozsvárra utazott.

— **Báró Majthényi Lászlónak**, a 78 éves agg főurnak, ki városunknak is nagy tiszteletben álló főispánja volt, hétfőn tartották meg családtagozói és tisztelői lukanényei kastélyában névnap ünnepélyét. Az öreg főúr ki — hál' Istennek — teljes fizikai és szellemi erejében érte el e napot is, fogadja szívélyesen városunk üdvözlését is, mely város iránti jóindulata érdeklődése maig sem szűnt meg s mely város mindig csak hálával gondol vissza ilteni főispáni működésére.

— **Dr. Rimély Károly besztercebányai megyés püspök áldozó papságának 50 éves jubileumán**, melynek lefolyásáról kimerítő hírt hoztak a napilapok, városunk is képviselve volt a bars-szent-kereszt, Pázmány Péter bíró által épített püspöki kastélyban adott banketten, Szitnyai József polgármester, Svehla Gyula kir. főbányatanácsos, bányagazgató, Dr. Stuller Gyula főorvos, Arthold Géza városi tanácsos és Sztancsay Miklós városi főjegyző által. Városunk küldöttségét is melegen fogadta a jubiláló, nemes lelkületű, kiváló népszerűségű főpap és polgármesterünknek hozzá intézett üdvözlő szavaira kifejezést adott annak, hogy Selmezbánya városának haladása és fejlődése iránt élénk érdeklődéssel viseltetik. Még felemlítjük, hogy az egyház e jeles fejedelmét Felséges urunk és Királyunk is saját nevével intézett táviratban üdvözölte. Szerény lapunk is őszinte, igaz érzelmekkel csatlakozik az üdvözlők sorához és benső szívből kívánjuk, hogy az áldott szívű, fenkölt jellemű és érzelmű, egyházi és hazafias erényekben annyira gazdag egyház fejedelmet a jóságos Isten ép egészségben, háborítlan meglegedésben és boldogságban éltesse!!

— **Hymen.** Markó Tivadar zólyomi lemezgyári mérnök e hó 12-én d. e. 10 órakor köt házasságot Knezovits Irma kisasszonnyal, Knezovits Adolf bányatárspénztári pénztárnok kedves leányával.

— **Eljegyzés.** Pollák Dezső a Joerges-féle nyomda egyik derék szedője jegyet váltott Mandl Janka kisasszonnyal Besztercebányáról.

— **Halálozás.** Özv. Klement Dánielné háztulajdonosnő Urban J. felőr anyósa mult hétfőn meghalt és szerdán lett nagy részvét mellett eltemetve.

— **Egy száz évet élt asszony halt meg** elmúlt kedden; az öreg Özv. Soskó Józsefné anyóka, ki eltemette férjét, gyermekeit és unokáinak nagyobb részét, míg azután most ő rá is került a sor. A száz évet élt asszony ősi házában, melyet eladott ugyan, de életfogytiglani lakhatási jogot kötött ki magának, hunyta le örökre fáradt szemét. A rokonság és a közönség nagy részvéte mellett helyezték el az örök nyugalom helyére.

— **Primicia.** Megirtuk mult számú lapunkban, hogy Haverla József, ez a szerény, de jeles képzettségű, csak mult vasárnapon Esztergomban felszentelt fiatal pap, ki nemcsak, hogy városunkban született, de egy régi selmezvárosi család ivadéka, Péter-Pál napján tartja első szent miséjét. Ez a Szt-Katalin templomban óriási ájtatos közönség jelenlétében meg

városi számliszt Selmezbánya, Bello Árpád megyei könyvvivő Ipolyság, Mazán János tanító B.-Csaba, Bankó János állami tanító és Szolovits János tanító Zsolnáról. Többben közülök családjaikkal is élvezték a vizontlátás örömeit.

A hivatalos estélyt a városi Vigadóban Jezsovits Károly igazgató, Király Ernő, Micsinay J. és Hlavatsek A. tanáraik körében a legderültebb hangulatban tartották meg. A tisztelet sorát Hoffmann Géza bizottsági elnök nyitotta meg, a ki társainak érzelmeit tolmácsolva, arra kívánságát fejezte ki, hogy az újabb 10 éves azaz a jövő 20 éves találka is ugyanígy találja őket, Dr. Szolárik Vilmos a tanárokra emelte poharát, a kik az egyéni karaktert, a jellemet ebben az intézetben első sorban és legfőként, a mi pedig a férfi legszebb része — kifejlesztik, majd Jezsovits Károly köszönte meg a volt tanítványok hálájának ilyen szép megnyilatkozását s osztotta Dr. Szolárik nézetét, mert valóban főfőtrekvésük, hogy minden viharra szembe néző férfiak nevelése az intézet programja, poharait a jelenlevő hölgyekre emelte.

Az egybegyűttek Breznyik János és Bellus J. sirjait is felkeresték.

Részünkről végül még azt kívánjuk, hogy a jövő 20 éves találka is, az életben találja őket s legyenek a hazának hű polgárai s ennek a városnak a honnét az élet utaira keltek mindenkor jóakarói.

is történt, melyen a szép egyházi ceremóniát Podhragay Pál pr.-plébános az összes helybeli papság fényes segédlete mellett végezte. Jeles képzettségű fiatal primiciusunknak most csak azt kívánjuk őszintén, hogy magasztos hivatását itt Selmezeu szülő városában kezdje meg, illetve folytassa.

— **A selmezei ág. evang. egyház convent gyűlése** mult hó 26-án volt Farbak István világi és Händel Vilmos főesperes egyházi elnöke mellett. A convent gyűlésen az egyházközség tagjai elég szép számban jelentek meg és elfogadták a június 16-án tartott presbiteriumi gyűlés összes előterjesztéseit úgy szólván teljesen változatlannul. Különösen jóváhagyott egyhangulag az 1897. évi számadások felülvizsgálata és az 1898. évre szóló költségvetés, mely utóbbinál a 700 frtnyi mutatkozó deficitet más megtakarításokkal fogja az egyház fedezni. A convent gyűlés a Zipszer Ferdinand, kinek néhai atyja tudvaleg egész tekintélyes vagyonát az egyházra hagyományozta, elhalálozása alkalmából, a szegény hűle betegét hosszú éveken át történt ápolásáért özv. Barisnének 150 frt és Ilma leányának 50 frtot szavazott meg jutalom gyanánt. A pap és tanító választás kérdésénél Händel Vilmos szóba hozta az új szabályrendelet tervezetét, mely szerint a megüresedett állásokra minden esetben pályázat hirdetendő és a pályázók közül az egyházközség szabadon hívhatja meg egyiket vagy másikat, de olyant is, ki nem pályázott. A jelölést és a törlési jogot nemcsak a püspök, hanem az elnök-ség is fogja gyakorolni. Ez a szabályrendelet tervezet, többek hozzászólása után, szavazattöbbséggel elfogadott és hivatva van, különösen a nemzetiségi ügyekkel szembeni hazafias irányzatú ténykedést behozni a pap és tanítók megválasztásánál. A pénzügyi bizottságba Oszvald Gusztáv és Hornyacsek István, az egyházmegyei közgyűléshez az elnökségen kívül Micsinay János egyházközségi tag választattak meg. Az egyházközségi adóval tartozásban levők, a szószékről fognak elszólltatni, hogy kötelezettségüknek szeptember haváig eleget tegyenek, mert különben ellenük a törvényes eljárás fog foganatba vétetni. E Convent elhatározta, hogy az erzsébet-utcai, az alsó népiskola melletti házat és telket 14000 frtért áruba bocsájtja és ezt a két helyi lapban hirdetni fogja. A convent gyűlés ezután berekesztetett, de nekünk volna még egy szavunk hozzá, ez pedig az, hogy — mint azt már mult évben is kiemeltük — nem minden egyház tagnak áll módjában azon az isteni tiszteleten jelen lehetni, melyen a convent gyűlések ideje ki lesz hirdetve és így ezt eleve egy körözvény által volna az egyházközségi tagok tudomására hozandó a napirendre kerülő tárgyszorozat kézbesítése mellett, mit ugyanazon közeg által lehetne eszközölni, mely közeg az egyházközségi adót jár beszélni. Sokan, kik szeretnének részt venni, ugyanis nem is tudják, mikor tartják meg a convent gyűlést

— **Az országos nemzeti szövetségnek**, melynek megalakulása városunkban is nagyon kívánatos volna, zsolnai alakuló közgyűlése ma vasárnap lesz és ennél a központból Dr. Herczegh Mihály elnök, Dr. Barthal Andor társelnök, Dr. Lehótzky Antal, Dr. Krivachy Géza ügyvezető igazgató és többben vesznek részt. Ezen alakuló közgyűléshez lapunk szerkesztősége is nyert meghívást és azon képviselteni fogja magát.

— **Áthelyezés.** Wiesner Ottó bányafőmérnök és a besztercebányai rézhámor főnöke, városunk szülőtte Budapestre, a főfémjelző hivatalhoz helyeztetett át. Besztercebányáról való távozása alkalmából barátai és ismerősei bucsulakomát rendeztek, melyen sok meleg hangu, szép felköszöntő mondatot s mely a legkedélyesebb hangulatban ért véget. Hivatalbeli utoda, Vodicska István főmérnök e napokban vette át új hivatalát.

— **„Számos hodrusi“** aláírással lapunknak is megküldött közlés végett azon „hodrusi válasz“ mely a „Selmezbányai Híradó“ legutóbbi számában közölve lett. E válaszban 25 aláíró tiltakozik az ellen, hogy a lapunk f. é. 24-ik számában megjelent „Hodrusbányai panasz“ az ő nevükben is lett volna írva és — elismerjük — higgadt hangon, nyiltan kimondják, hogy az általunk közölt „panasz“-ban mondottakhoz hozzá nem járulnak. Kötelességünk kijelenteni, hogy mi a közleményt igen megbízható kézből kaptuk — több aláírással és részünkről is nagyon, de nagyon melegen óhajtunk, ha a hodrusi diferenciák kiegyenlődnének, mert bizony a mostani viszálykodási állapot egy cseppet sem hathat ki üdvösen e tekintélyes külutczánk fejlődésére, különösen akkor nem ha csupán személyes érdekek játszanak abban főszerepet. Fölöttébb kívánatos volna, ha e személyeskedő színezettel bíró surlódások — a közügy érdekében, mint ezt lapunkunk igen helyesen kiemeli — megszűnnének. Szent legyen közlünk a béke, ha városunk haladását, fejlődését kívánjuk előmozdítani!

— **Kinevezés.** Incze József Marosujvárról a selmeczbányai m. kir. bányaigazgatósághoz irodakezelési vezetővé nevezetett ki.

— **Felülfizetések.** A páli szent Vinczéről nevezett irgalmas nővérek által folyó hó 19. és 20-án az új zárdának felavatása alkalmából tartott színelőadásnál felülfizetni szivesek voltak: Panek Ödön 5 frt 50 kr., Irmiler János 4 frt, Berzeviczy Károlyné 3 frt 50 kr., Sztacsek János 2 frt, N. N. 2 frt, Berkó Leopoldin 1 frt, Farbak Istvánné 1 frt, Vadas Jehóné 1 frt, Eckert Hermin 1 frt, Richter Györgyné 1 frt, Baumert Károlyné 1 frt, Skarketh N. 1 frt, Dopitta Ferencz 1 frt, Oszvald Gusztáv 1 frt, Lestyánszky József 1 frt, Hanksz Jenő 1 frt, Krausz V. G.-né 50 kr., Matuskovitsné 50 kr., Hábl Józsa 50 kr., Nyitray N. 50 kr. Hidvéghy Árpád 50 kr., ifj. Marschalkó Gyula 50 kr., Riedl György 50 kr., Ballon István 50 kr. Fogadják a jószívű adakozók az intézet előljáróságának hálás kö zönetét.

— **A helybeli kir. kath. gymnasium f. hó 29-én** ünnepélyes Te Deummal fejezte be e tanévi működését, a mely alkalomból az ösztöndíjak és más jutalmak is kiosztattak.

— **Lövészet.** A polgári lövöldön június hó 16-án megtartott lövészet alkalmával az I-ső és II-ik díjat Fiedler Gyula és Belházy Gyula, a III-ikat pedig Dr. Stuller Gyula és Friebert Ferencz nyerte el. Az első és második díjat nyert 2 négyes között ugyanis hajszálnyi különbséget sem lehetett megállapítani. A harmadik díjat nyert 2 négyes ugyancsak teljesen egyenlő volt. Az *akadémia kisiblyei lövöldjén* június 29-én lett a főlvészeti ünnepély megtartva, mely alkalommal a fiatalság gyönyörű díjakért versenyezhetett. Miután a lövészet verseny már reggel 7 órakor megkezdendő volt, a fiatalság már 5 óra felé a terasszon gyülekezett s a szélaknai bányaüzemekkel a lövészet gyakorlatokat vezető Csiby Lőrincz m. kir. erdőtanácsos lakása elé vonult s néhány szép nótát huzatott szeretett tanára ablakai alatt. Hat óra felé aztán Csiby Lőrincz vezetése mellett ünnepélyesen, zeneszó mellett Kisiblyére indult s utközben Fekete Lajos akadémiai igazgató ablakai előtt tisztelgett. A verseny reggeli 7 órakor gömblovészettel kezdődött és igen jól sikerült. Az első díjat (15 korona aranyban díszlettel) itt Janotyik Károly III-ad éves erdőszak. hallgató nyerte el, aki 10 lövéssel 9 golyót talált. A második díjat (10 korona aranyban díszlettel) Véssey Mihály II-od éves akad. hallgató, a harmadikat (5 korona díszlettel) Simonffy Gyula III-ad éves akad. hallgató és a negyediket (1 korona díszlettel) Parthy József I. éves erdőszhalgató nyerte. Ezenkívül a fiatalok közül néhányan ezen versenyre egymás között szintén 2 díjat tűztek, melyek közül az első (4 korona díszlettel) Parthy József, a második (2 korona díszlettel) Véssey Mihály nyerte el. 9 órakor céllövészeti verseny kezdődött meg, mely versenyen a következő erd. akad. hallgatók nyertek díjakat: 1.) A „Király” díjat (40 frank aranyban díszlettel) legelőbb köregységre Solomon Emil 2.) Az első általános díjat (Harmincz korona aranyban díszlettel) a következő legtöbb köregységre Krause Dezső 3.) A második általános díjat (Husz korona aranyban, díszlettel) legmélyebb lövésre Simonffy Gyula 4.) A harmadik általános díjat (Tíz korona aranyban, díszlettel) legtöbb körlovésre Szalóky Sándor 5.) A negyedik általános díjat (Hét korona díszlettel) a legközelebbi legmélyebb lövésre Véssey Mihály 6.) Az ötödik általános díjat (öt korona díszlettel) a legtöbb fekete körlovőre Nikkel Mihály és végre 7.) a hatodik általános díjat (Három korona díszlettel) Hepke Arthur III-ad éves erdőszakadémia hallgató nyerte, mint aki a cél és gömblovészeti gyakorlatokat legszorgalmasabban látogatta, és évközben jó eredménnyel legtöbbet lött. A díjak ünnepélyes kiosztása után a fiatalság az időközben nagy számmal megjelent vendégekkel ebédhez ült, mely alkalommal néhány szép dikció is elhangzott. Az első pohárköszöntőt Csiby Lőrincz m. kir. erdőtanácsos a fiatalságra mondotta, szép szavakkal buzdítva őket hazafiasságra. A fiatalság nevében Vidos Miklós mondott sikerült választ. Ezután Csiby Lőrincz a vendégeket éltette, kiknek részéről Dr. Stuller Gyula válaszolt a felköszöntőre. Ebéd után aztán a fiatalság tánczra perdült s a legjobb hangulatban a késő esti órákig tartott a mulatság.

— **A felső-rónai bucsu** ker. Szent-János napján nagy fényvel és az összesereglett ájtatos hívek részvétele mellett ment végbe. A zavartalanul, ünnepélyes méltósággal lefolyt bucsut nagyban emelte Litassy János hegybányai esperes plébános gondoskodása, ki magasztos papi feladatának teljesítésében igazán utolérhetetlen. A szép, a nép javát célzó és a socialismust és vallástalanságot ostromozó szent beszédekkel Dénes Béla steffultói káplán és Beszedits Bertalan moder-tároi lelkész tartották nagy benyomást idézve elő a hívek, még a más felekezetűek közül is egybegyűlt sokaságban. Gyönyörű színtere volt ezen

egyházi ünnepélynek a felső-rónai ker. Szt-János kápolna előtti, hatalmas fenyvességek körülvett, zöld pázsitos nagy tere, mely mintegy egy nagy templom hajóját képezte, melyet a nagy isten, kinek áldását és bünbocsánátát fohászokdták le, alkotott a csoda szépségű természetben. A felső-rónai kis templomban fényes asszisztencia mellett a hegybányai derék, népszerű káplán tartotta a nagy misét. A mozsarak is durrogtak és a bucsus nép napnyugtáig volt együtt, míg a kápolna kis harangjának megszólalása szét nem oszlatta.

— **A dinamitnak** a városon keresztül való szállítása áttal okozható kiszámíthatlan veszélyre újból felhívjuk a rendőrség figyelmét. E szállítást kategoricze be kell tiltani és a dinamitot mellék utakon kell szállítani, de nem mint az a tegnapi hetivásáron is történt a városon keresztül szekér számra.

— **Rendőri hírek.** Öngyilkossági kísérlet. Gubancsok Károly 18 éves pachertároi bányamunkás mult hó 29-én öngyilkossági szándékból késével oldalba szurta magát. A bányakorbáza szállítottatott. — Kémény tűz ütött ki Neuschwendtner Ágoston városi erdővéd vöröskül alatti lakában mult esütörtökön. A tüzet szerencsére gyorsan észrevették és eloltották.

— **A helybeli izraelita négy osztályu elemi népiskolában** mult hó 26-án délelőtt és délután számos vendég jelenlétében tartattak meg az évszázó vizsgálatok. A gyermekek különösen a magyar nyelvtanban és számtanban valamint a többi tantárgyakban szépen feleltek. A jelenlevők azon tudattal távoztak, hogy gyermekeik neveltetése és tanitattása szakavatott kezekre van bízva.

— **Turista ügyek.** A M. T. E. Szittnya-Osztálya június 25-ikén tartotta választmányi gyűlését a lehető legkevesebb tag részvétele mellett, pedig épen ez az egyet érdemelné meg, mely városunk és polgáraink érdekében és kényelmére már annyit tett s van hivatva a jövőben is tenni, hogy iránta a közönségben nagyobb érdeklődés mutatkozzék. Az alelnök gondos és mindenre kiterjedő figyelme e gyűlésen beterjesztett jelentésében is arról tanuskodik, hogy az Osztály ügye nálánál hivatottabb és lelkesebb végrehajtóra nem találhat. Nagy lelki ismeretességgel számol be a Vörösküti-ut, a Tirts-forráshoz és a Gedeon-tárhoz vezető utak rendezéséről, a pihenő helyeken az asztalok helyreállításáról; méltán panaszkodhatik, hogy a hodrusi alsó tótól a honvédelmekhez vezető és rendbehozott ut újra járhatatlan a ledöntött fatörzsek miatt. A Popper czég emberei absolute nincsenek tekintettel arra, hogy a közönségnek a fák minden tervnélküli ledöntésével és az utak elzárásával mennyi kellemetlenséget okoznak. A puszteknik-forrás ismét ad vizet, vajjon meddig, talán épen az rombolja szét, kinek szomját oltotta el a hűs friss víz. Az Eötvös-ut, a legszebb ut a közelben, rendeztetett, de meglehel-e védeni az arra legeltető pásztrok gondallanságától, ki az egyszerű figyelmeztetésre — fűtül. A turista-ut is rendben van, mily kedves sétahelye lesz ez a közönségnek, ha idővel a kis fenyők is felnőnek, ha felnőnek, mert ezekre csak az ég visel gondot, a gonosz kezek még a gyenge csemetéket sem kimélik. A Szittnyai sétányt már a jelzőtáblák hirdetik, melyek az első köostromból egy pár horpadással kerültek ki. A Platzer ösvény tisztítása a legközelebb történik meg. A Szittnyára vezető ut is sok fáradságot adott, de mégis rendben van. Nagy kényelmül szolgál, hogy a pavilonban az ágyak megjavítottak és a kényelmes meghálás lehetősége meg van adva. A szklenói gyalogut sok panaszt adott, ezt is — a mennyire a pénzbeli erő engedte, rendbe hozta az Osztály, a ledöntött fák itt is boszantják a turistát. A Szentháromság-hegyen összedült asztal ujjal kellett felcserélni. Csak főbb vonásokban emlíjük az alelnöki jelentést, de ebből is látható, hogy az Osztály mindent megtesz, hogy nemes hivatásának megfeleljen. A város közönségén a sor, mely működésének első sorban látja és élvezi hasznát, hogy pártolásával, adományával működését elősegítse. Főlősleges a turistaság hasznát emlegetni azoknak, a kik maguk is tudják és érzik, hogy az egészség a legfőbb kincse az embernek. Többször megfogunk emlékezni az egyet működéséről, talán a sok panasz, a sok buzdító szó még sem hangzik el egészen nyomtalanul.

— **A selmeczbányai m. kir. bányaiskolán,** az 1897/98 tanítási évelején 23 ösztöndíjas és 21 magántanuló látogatta az intézetet. Évközben meghalt egy ösztöndíjas tanuló, betegség folytán kimaradt egy ösztöndíjas tanuló. Az év végén volt 23 ösztöndíjas és 18 magántanuló; még pedig: az előkészítő tanfolyamban (I-év) 4 ösztöndíjas, 5 magántanuló; a közös tanfolyamban (II-év) 11 ösztöndíjas, 7 magántanuló; a bányászszaktanfolyamban: 4 ösztöndíjas és 6 magántanuló; a kohászszaktanfolyamban 4 ösztöndíjas tanuló. — Nemzetiség szerint: 39 magyar, 1 német —

és egy román tanulója volt az intézetnek. A 41 tanuló közül: rom. kath. volt 32; Ev. Ref. volt 3; Ág. Ev. volt 6. — Végzett 14 tanuló; ezek között 10 bányász, 4 kohász; 8 ösztöndíjas és 6 magántanuló. Jeles eredménnyel végzett 6, jó eredménnyel 5, elégséges eredménnyel 3 tanuló. — A végzettek közül, kincstári szolgálatba lépett 6 végzett bányásztanuló, 4 végzett kohásztanuló. — Privát szolgálatot vállalt 4 végzett bányásztanuló.

— **A „Gresham” biztosító társulat** 50 éves fennállása e hó 2-án tartott jubileumának alkalmából, az „Othon” írói és művészi körnek tett 4000 frtnyi alapítványon felül, a tündökvészben szenvedők budapesti sanatoriumnak 2000 frtnyi alapítványt tett. Ezen óriási vagyonnal bíró és így a legnagyobb garanciát nyújtó életbiztosító társulat újból tanujelét adta annak, hogy hazafias nemes czelokra is kiterjeszti nemcsak figyelmét, de adakozását is. — Legutóbb 1000 frttal belépett az EMKE alapító tagjai közé, „az angol anya intézetnek az idők során teljesen magyarrá lett fiókiintézete” által kimutatva újból hazafias érzelmeit. Még csak azt várjuk, hogy felvidékünk magyar közművelődési egyesületére is gondoljon.

— **Elemi károk.** A mult heti viharok és jégeseő országszerte óriási kárt okoztak az oly szép reményekre feljogosító termésben. Közel szomszédunkban is, különösen a korponai, némethi, báti, lévai határban rengeteg kárt csinált a kérélhetetlen elem, melynek kihatását városunk is bizonyára megfogja érezni. Hát még a szegény gazdák, kik közül többen e sorscsapás által mindenüket elvesztették. Itt volna végre az jdeje annak, hogy az állam a biztosítási ügyet is hathatós kezébe venné és különösen az elemi károk elleni kényszer biztosítást behozná. E tárgyról még szólni fogunk.

— **Klincsok Nácó hundstosziar okoskodásai.**

Sohasem nem hittem volna, hogy okoskodásaimra még lelet is kaphatnyék. Pedig kaptam kettőt is és azokat közöljnyi muszáj nekem, mert belátó zember vagyok és sak muszáj nekemnek sokban igazat adnyi e leveleknek, az egyik levil ezt povedálja, vagy trombitálja:

„Kedves tovaris Klincsok Nácó!

Minapjában a mikor az nagy vichor volt, nem tudtam alunyi s fogtam kezembe az Selmeczi Hetilapot melyben okoskodásaidat elolvastam; ott azt írod hogy nagyon zmegörültél zannak hogy fogolsz minden heten hallanyi az mienk bergbandát muzsikálni a Pachertárnai platcon. Az bandánk masiksor is muzsikálna, de ninesen kinek és mert az kicsi fácskák az muzsikát nemértenek s azokon kívül ottan zember látható nem volt; a mi kapelmeister urunk azt mondta: hogy poekálse míg megint fogunk muzsikálni! Te azt gondolod hogy mi tanuljuk az marsokat, melyeket minden suszter inas tudja elftyilni? Az nem igaz! mert ha meghalgattal volna az komorouska procesián meggyőzöttal volna, hogy a muzsikált marsokból zegyot sem tudja elfgyilni még egy prachtikant sem! mert a mienk kaplaister zür hozatya az marsokat mesziről és nekünk is jól megcsavarja az fülünket míg azt megtanuljuk, mert nem olyan könnyű az, mint Te gondolod! No de csak elgyere most szombaton az Pachertárnára, mert ha szep lesz az idő, ott fogjunk muzsikálni szép nótákat, zolyat még nem hallotta a siehtmajzter ur sem! s mondjál meg a mas tovarisoknak is, hogy szombaton jöjének oda sokan halgatnyi, mert ha a plate üres lesz hát megint sokká várhatz meg fognak muzsikálni. Hogy az mi bandánk zugyan banda, de nem ziri sokat? Azt csak olyanok tudják megmondani a kik muzsikusok! te pedig még verkin sem tudolsz játszani! Ha znekünk nem kellene az baniában nehezen dolgoznyi és csak muzsikával foglalkoznyi; látnál hogy jobban muzsikálnák mint a spanyilok, kiknek bizony megnem fagy a nótá a trombitában, mert az amerikaisok jól fütenek nekik.

Ha szombaton jó idő lesz zakkor látjuk zegymást s tudom hogy a zene után egy deci mellett kibekelünk addig is klük auf. Selmeczbányán 1898-én Péter és Pál napján:

Trombitás Pepo,

bergbandista és hundstosiár.

Hát zerre voltam meghallgatnyi a bandát és örömmel mondhatom, ha nyem is értem sokat hozzá, szipen muzsikáltak is szeretnyém, ha a nyáron minden szombaton lehetne hallanyi.

A másik levil meg zesztet povedálja: „Mint zegisz világon nem, sak azonkipen Hodrusbányán sem fog sikerülnyi, a szerecsent aláírásokkal fehérre mosnyi. Vsak mórusbul nyem lehet — moresz!” Zerre sak zaszt mendom: Hm, hm!

Hát e két levél zutána nekemnek nyem kell e héten okoskodnyi többet és azt sak a jövő héten fogom megtennyi. Addig is; „Pohvalen!”

Szerkesztői üzenetek.

Szilvius. Á. Elismerő soraiért fogadja köszönetünket és legyen meggyőződve arról, hogy lapunk jövőben is csak a közjót fogja szerény tehetségéhez képest szolgálni. Hozánk intézett további kérdézősködésére értesítjük, hogy — éppen ez idő szerint a „Bars” tisztelt lapkollegánk hasábjain megjelent közlemény szerint is Norvégiában nem a pénzügyi hatóságok adják meg a szeszes italok kimérésére az engedélyt, mint a kontinensen legtöbb helyen, hanem a községi lakosok által saját kebelükből választott testület gyakorolja e jogot. Fneak a testületnek jogában áll az italmérő helyek számát szaporítani és megszorítani. Ezek a testületek az engedélyeket nem nyerészkedő társulatoknak adják ki, hanem humanitárius társaságoknak. Ezek a bérlőtársaságok meg vannak győződve arról, hogy a korsónába járásnak egyik főbaja a időpazárás, ácsorgás es rossz társaságokban való tartózkodás, ennél fogva úgy rendezik be az árucsarnokokat, hogy ezeket a bajokat könnyen meggátolhassák. Csakis józan egyéneknek mérnek ki iialt. Ha valaki gyermekeket küld érette, annak ki nem adják. Vasárnap

az összes koreszmákat bezárják. Egy látogatás alkalmával egy egyén 8—10 krajczár értékűnél többet nem fogyaszt. Az ismert részegeskedők számára külön koreszmák vannak kijelölve, hogy a ki még a lejőn odáig nem jutott, ezek társaságától magát mentesítheti. Éppen mert külön koreszmája van a notórius részegeskedőknek, ezek száma napról-napra apad, mert már olyankor utasítják az iszákos embereket a számúkra fentartott külön koreszmákba, a mikor még észre térhetnek és rendszerint fékezik is szenvedélyüket. Italmérségi helyeket bérelni csak bérlőtársaságnak és ennek is csak úgy szabad, ha összes tagjai mind közsegbeli lakosok. Egyenként mintegy ötven — kétszáz forint összeggel szoktak hozzájárulni a vállalathoz. Ezen összeg után soha semmi körülmények között több hasznót nem élvezhetnek, mint a mennyit az állampapírok átlag jövedelmeznek. Egyáltalán az üzlet után más vagyoni előnyt nem nyerne, mert azt a hasznót, a mi ezen felül az italmérséssel reájuk hárulhatna, városi statutumok alapján helybeli kultur- és jótékony célokra kell fordítani. Svéd- és Norvégországban a gothenburgi rendszer óriási sikert aratott. Nincs egyetlen város, mely ha egyszer erre az utra tért, arról letérne volna. Hatása nagyságáról fogalmat ad a statisztika. 1876-ban Norvégiában fejenként a lakosságra átlagos fogyasztásra esett évenként 7 liter szesz ital. 1796-ban már csak három liter volt a fejenkénti és évenkénti fogyasztás. Ennek a leszállásnak nyomába jött az erkölcsi emelkedés, az öltetek, bűnösök és elbukottak apadó száma, a lelki egészség mellett a testi és vagyoni jólét. — **Potrohos József jó barátunknak Malaczkán.** Az apósi műmentes borküldemény bizonyára csak fokozná működési képességünket. Tehát a kilátásba helyezett mindkét szellemi küldeményt örömmel és köszönettel fogjuk fogadni. A lapot az új címre utnak indítottuk.

Közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás.

Fogadják mindazok, kik rövid ideig tartott szülői örömlüknek gyermekünk elhalálása folytán gyászba történt átváltozása alkalmából résztvevőknek tanujelét adták, ez uton is legforróbb köszönetünket.

Selmeczen, 1898. évi június 27-én.

Laun Károly és neje.

Selmeczi telefon-hirmondó „Ujság“

Zóna idő: Vasárnap, d. e. 9 óra pontban. Nap hossza: 15 óra 51 perc. A hold megtelik. Névnap: Jácint

Ebéd és vacsora: Az a mi kinek jut.

*

A „Selmeczi telefon-hirmondó“ felelőtlen szerkesztőjétől a következő express levelet kaptuk mely egyszersmind vezércikkül is szolgál:

London jun. 29.

Kedves Ujságom!

Végre ütött a szabadulás órája! De hogyan? Próbáltam megszökni, elfogtak, visszavitték s azonnal kineveztek egész Cuba életfogytig tartó ingyenélőjének. Spanyol grandnék vetek körül, kik elhalmoztak kegyeik legszebb virágaival De én bennem már ágaskodott a honvágy és már Daidalos példájára gondoltam, ki átrepülte a tengert Ismét te adtad meg nekem a szabadulás lehetőségét kedves Ujságom azzal, hogy hírül hoztad, hogy nagy esemény készül Selmeczen. Fehér lobogóval kezemben jelentkeztem az amerikai admirálisnál, a spanyolok azt hitték, hogy érdeklükben és előadtam, hogy Selmeczen julius elején megtörténik a város életében a legnagyobb csoda, az t. i. hogy annyi millió terv közül egy megtestesül, megalakul a nyaraló részvénytársaság — azt nem mondtam, hogy hanyadszor s megalakul úgy, hogy valamikor építeni is fog valóságos fából való szobor nyaralót. Ez olyan esemény, mely Selmeczen pártatlanul áll, mely kihatással lehet a háború gyors kimenetelére és jótékony hatással az Egyesült Államok kül- és belpolitikájára.

Az admirális meghatottan ölelt meg, kifejezte Selmeczi iránt legmélyebb rokonszenvét, csodálattal vegyes irigységgel fejezte ki bálmulatát, hogy én szemtanúja lehetek a jelen évezred utolján történt isteni kegyelemből folyó csodadolognak.

Vissza sem eresztett többé, hanem legerősebb hadihajóját bocsátotta rendelkezésemre, mely számtalan diszlövés között evezett ki a nyílt tengerre s vitt egyenesen Londonba. (Erről irtak tévesen a lapok, hogy Santiágot bombázzák, pedig nekem lődöztek.)

Most Londonban pihenem ki a fáradságomat. Az udvar látni akar, oda is el kell mennem és referálnom Cuba helyzetéről. Csak miután egy pár adag hamisítatlan beafsteakot és roostbeoffot fogyasztottam el, indulok útnak hazafelé. Nincs is időm, hogy kedves hireidre reflectáljak, mert a welsi herceg éppen most kopogtat ajtómon és hi egy kis esti excursiora, a minek én — mivel semmi jónak elrontója nem vagyok, kész örömmel engedek.

Isten veled lapom bátrak Ujsága,

Isten hozzád lapom te jó, te hív barát!

Felelőtlen szerkesztőd.

*

Tárca.

Villa mosan, villamoson. Alfréd úr nagy gavallér s jelgéje: „Csak villamoson!“ A városban másként nem jár, csak villamoson. Egyszer hitelezői megizenték neki, mint manapság járja, villamoson, hogy ha nem fizet, mindent elvesznek tőle, úgy, hogy többé nem járhat már villamoson. Felugrik erre Alfréd úr villamoson s egy perc múlva robot a villamoson. Ki akart menni a világból villamoson, de tekintete találkozik egy szép leányval villamoson. Bele is szeret mindjárt villamoson s kiséri őt tovább a villamoson. Kitudja tőle, hogy gazdag s kész már terve, akár csak villamoson. Meg is kérte mindjárt kezét ott a villamoson, s kosarat is kapott rögtön villamoson. Dagadt pofával nem volt többé maradása Alfréd urnak a villamoson s helyzetének tudata átjárta villamoson. Mit tevé legyen most? „Eh, kalauz leszek én a villamoson!“ S erről tudosította hitelezőit villamoson. Most ezek voltak sujtva villamoson, mert hiszen emberük kalauz a villamoson.

*

Külföld.

A kínai kulik a helybeli cipőgyártól turistacipőket rendeltek, hogy könnyű lábbal kezdhessek meg kivándorlásukat Európába a Kínába beözönlő Teutonok előtt.

A spanyol gyárak közhírré teszik, hogy ezentul csak a fekete peesétviaszkot ismerik el spanyolviaszknak.

*

Belföld.

A turóc-szent-mártoniak mult számunkban említett palackdurrogatásaihoz, mint értesülünk, melegített szódavizes flakókat is használtak.

*

Helyi hírek.

Az új akadémiai palota építésénél húzó-vónóvá degradált hátsó lovak elhatárolták, hogy minden adandó alkalommal protestálni fognak a rajtok megejtési szándékolt méltatlanság ellen. A nehéz nagy henger ketté tört. Nyilván a levegő változás ártott meg neki.

*

Személyi hírek.

Posztavács Jano, híres atlétánk, a nyári évadra beállt veriknek Szkleno fürdőre.

*

Külföld.

A feltűnő esti pir mult hó 27-én, mint értesülünk, onnét származott, hogy a záporosó rajta kapott nehény borvizsgáló bizottsági tagot, a mint műbort ittak, s e felfedezését közölvén a felhőkkel ezek a fölötti haragukban elpirultak.

*

Nyíltér.

Mi alulírottak, mint a szomjusbányai intelligencia kvintesenciája ezennel tiltakozunk az ellen, hogy a „Szomjusbányai panasz“ című és bibliai, ó- és újtestamentomi szagu közlemény a mi nevünkben is íródott volna. Cseszki F. — Cseszki K. — Dummler Antón. — Timsó P. — Brinza B. — Baran M. — Troksiar K. — Id. Szarka J. — Szarka C. — Szarka E. — Kófejü Ignác. — Bujdosi L. — Hudoba M. — Pszota D. — Kibitz J. — Klincsok Nácó. — Osesipka M. — Bukóbi Gy. — stb. stb. és Geczemáni. (de nem a Jeruzsalem melletti ismert bibliai kerthelyiségbeli) Paló — „szomjusziak.“

*

Szerkesztői pósta.

Coeur-damenak. Szerelmes leveleket bérmentetlenül is elfogad a selmeczi telefon-hirmondó „Ujság“ felelőtlen szerkesztőségé.

NYILTÉR.*

Üzlet átadás.

Tisztelettel tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy selmeczbányai főközletemet, mely a Fő-téren az ugynevezett, „Magas-ház“-ban volt, Fehér (Weisz) Lajos eddigi üzletvezetőmnek adtam át. — A midőn azon szives bizalmat és pártfogást, melyet az általam mindig nagybecsült közönség üzlettemmel szemben tanusítani szives volt, megköszöném, egyben kérem ezen bizalomban üzleti utódomat, Fehér (Weisz) Lajos urat is részesíteni, ki minden törekvését oda fogja irányítani, hogy vevő közönségének mindenben teljes megelégedését méltán kiérdemelhesse.

Kiváló tisztelettel

Lőwy Adolf.

*

Üzlet átvétel.

A midőn a mélyen tisztelt közönség becses tudomására hozni bátorodom, hogy az eddig általam vezetett, de üzleti főnököm Lőwy Adolf tulajdonát képezett üzletet átvettem, egyuttal tiszteletteljesen kérem, hogy ezen vállalatomat nagybecsült pártfogásába venni kegyeskednék, biztosítván arról, hogy szolid, kulans üzleti eljárás, jó árúk és jutányos árak által főttörkvésem leend a mélyen tisztelt közönség teljes megelégedését kiérdemelhetnem.

Kitűnő tisztelettel

Fehér (Weisz) Lajos.

* E rovat alatt közölttekért nem felelős a

Szerk.

Ház eladás.

Egészségi állapotom miatt mielőbb, ha lehet még e hó folyamán szándékozom a Honvéd-utczában fekvő egy emeletes házamat szabadkézbe igen jutányos ár mellett eladni. — Venni szándékozók forduljanak egyenesen hozzám.

Czunna József,
háztulajdonos.

Jó házból való tanuló azonnal felvétetik

Hornyacsék István vaske- reskedésében.

Ház eladás.

Az Erzsébet-utczában, az ágost. evang. felekezeti alsó népiskola mellett fekvő és a selmeczi ág. ev. egyház tulajdonát képező két ház, kert és nagy telek szabadkézbe eladó. — Bővebb felvilágosítást ad ág. evang. egyházközség elnöksége és e lap kiadóhivatala.

Uj vasáru-üzlet!

Tisztelettel hozom tudomására a n. é. közönségnek, hogy **Selmecz bányán az Erzsébet-utczában levő Eichl Sándor utóda és Geiger Márk nagy kereskedő üzlet házában**

uj vasáru-üzletet

rendeztem be és nyitottam meg.

Ezen üzletem fel van szerelve mindenemű legjobb minőségű vasárukkal, melyeket jutányos árak mellett árusítok.

Főtörkvésem leend, hogy jó és olcsó áru, pontos kiszolgálás és szolid üzleti eljárás által tisztelt vevőim teljes megelégedését kiérdemelhessem.

Kérve nagybecsült pártfogását maradok

mély tisztelettel

Bock Márk.

Gyár: **Alsó Hámor, Bars megye.**

Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrassy-ut 29. (I. em.)**

Raktár: **BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.**

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmecz bányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.